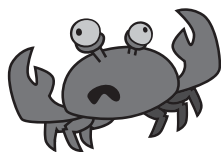

9. kapitola Vem tě úhoř

Mark zrovna dospěl k „Chachá“ svého ďábelského smíchu, když vtom ho utnul zlý úhoř, který mu přeskočil přes příď. Pak jsem uviděl, jak se blíží zelený svit. Frenký žije! Můj rybí zombík vyskočil z vody a za letu švihl Marka ocasní ploutvičkou. Mark se snažil Frenkého trefit a přitom upustil prut. Frenký šplouchl zpátky do vody, přímo do otevřeného chřtánu zlého úhoře! Silné čelisti chtěly sklapnout, ale Frenký se stejně silně vzepřel – napřímil se jako prut a úhoři zabránil tlamu zavřít.

„Škaledý úhoši!“ vykřikla Sami. „Nech libišku mališkou na pokoji!“

Jenže úhoři to bylo jedno, nerozuměl, co mu

říká, nebo nevěděl, že mluví na něho, takže se Frenkýho dál snažil sežvýkat. Frenký se pokoušel úhoři zabránit, aby sklapl čelisti, a poučil zelené oči ještě víc než jindy.

„Musíme něco udělat,“ zakřičel Pradeep.

Vtom mi padl zrak na blicí pytlík na dně loďky, pořád plný vody. Nahoře jsem ho zakroutil, aby voda nevytekla. Jedna vodní bomba připravená k vržení. Pak jsem se napřáhl a chystal jsem se ji hodit.

Abych řekl pravdu, nepatřím zrovna k nejlepším vrhačům na světě. Moje kariéra hráče baseballu skončila ve třetí třídě, když jsem se trefil

